

[Stegger Nielsen.]

for regelmæssig Kultur allerede fra Barnealderen.“

Dette er en højt anset Seminarieforstanders Erfaringer fra hans lange Seminarieliv, en af de mest ansete, vi har haft, og jeg synes, at det i Forbindelse med denne Diskussion har en ikke ringe Interesse.

Saa vil jeg til Slutning fremsætte nogle Bemærkninger om enkelte andre Ting, for det første den forlods privilegerede Optagelse af Præliminarister og Studenter. Den maa mit Parti modsætte sig; vi mener, at alle maa gennem Prøven, og mest af den Grund, at vi ellers yderligere hindrer dem, der har den svære Adgang til udvidet Undervisning. I denne Forbindelse maa vi heller ikke glemme den store Overproduktion, der er til Stede for Øjeblikket. Undtagelsesbestemmelsen i § 4, Stk. 2, vedrørende den særlige Optagelsesprøve for dem, der tidligere har haft pædagogisk Virksomhed, har jeg allerede været inde paa. Denne Bestemmelse mener jeg er Udtryk for, at her har Ministeren haft en særdeles heldig Haand, og denne Bestemmelse kan jeg fuldt ud billige, men Undtagelsesbestemmelsen er ikke rummelig nok. Den nærmere Udformning af Kravene ved Optagelsesprøven fastsættes, siger Lovforslaget, af Undervisningsministeren efter Samraad med et Udvalg, sammensat af 6 Medlemmer valgte af Dansk Seminarieforening, hvilket Udvalg for hvert enkelt Fag tiltrædes af den eller de faste Censorer i Faget. Dette maa vel forstaas saaledes, at det er de faste Censorer ved selve Lærereksamen, idet det ogsaa antydes i Lovforslaget, at der muligvis i Fremtiden skal være Censorer ved Optagelsesprøven; det forekommer mig dog ikke at fremgaa ganske klart af Forslagets Ordlyd, hvilken Slags Censorer der her er Tale om. Jeg mener, at den Ordning kan der siges adskilligt baade for og imod. At de 6 Medlemmer vælges af Dansk Seminarieforening, kan vist meget let komme til at betyde, at man lægger den største Indflydelse herinde i Nærheden af Hovedstaden, men i og for sig kan det ikke forklejne Forslaget, at der saaledes sættes et raadgivende Udvalg ved Siden af Ministeren. At Ordet „Seminarium“ er bibeholdt, betragter jeg som et Plus ved Forslaget.

Men denne Tilslutning paa de enkelte Punkter udelukker jo ikke — nu kommer jeg til ganske kort at tale om den 4-aarige Uddannelse og det ene Sprog —, at vort Parti maa tage Afstand fra den skitserede Form for Optagelsesprøven. Vi finder den

for streng; vi finder, at Aldersgrænsen, de 17 Aar, er for lav, og vi befrygter helt igennem, at hvis Optagelsesprøven i Fremtiden faar den i Lovforslaget fastsatte Form, vil det virke til Skade for den fremtidige Udvikling af vor Skole. Endelig bør det efter min Formening fremtidig, som det har været hidtil — paa enkelte Aaremaal nær, under Fru Nina Bangs Ledelse af Undervisningsministeriet —, være forbeholdt Seminariets Lærere selv at foretage Optagelsesprøven; det finder jeg er det fornuftigste og det rigtigste. Naar jeg hermed har omtalt mit Partis Syn paa Optagelsesprøven, saa vil jeg yderligere sige til den højtærede Minister, at Optagelsesprøven er for os det springende Punkt og det fundamentale i Forslaget, og det er paa dette Punkt, at vi maa sætte ind med vor Imødegaaelse ud fra vore Synspunkter med Hensyn til, hvad der tjener vort Lands Befolkning bedst. Vi mener, som sagt, at den foreslaaede Form for Optagelsesprøven vil være uheldig.

Angaaende det fjerde Aar paa Seminarieret sagde Ministeren i sin Forelæggelsestale, at det var egentlig det Punkt, hvormed Lovforslaget drejede sig. Denne Udtalelse glædede mig, for hvis jeg forstaar Ministeren rigtigt, maa det logiske i Forhold til denne Udtalelse være, at Optagelsesprøven og Omfanget af denne for Ministeren er af mindre Vægt end det fjerde Aar paa Seminarieret. I denne Udtalelse af den højtærede Minister ser jeg en Mulighed for, at selv om Lovforslaget kommer her til det høje Landsting oversendt fra Folketinget med 3 Partiers Tilslutning, kan der dog fra alle Sider tales om Tingene; det synes jeg, denne Udtalelse af den højtærede Minister har bekræftet. Og jeg vil da sige, at om det fjerde Aar paa Seminarieret har der altid været delte Meninger. Jeg kunde personlig finde, at den Form, der har været skitseret af mine Partifæller i Folketinget med en 3-aarig Uddannelse og den Optagelsesprøve, vi har nu, men med en videre Uddannelse paa Lærerhøjskole eller Fortsættelsesseminarium udmærket kunde give Lærerstandens det, Lærerstandens i Øjeblikket har Brug for. Jeg ser ogsaa, at det fjerde Aar paa Seminarieret — men det er under Forudsætning af, at man ikke lægger meget til i den første Ende af Stigen, altsaa ved Optagelsesprøven — kunde anvendes med Fordel. Det maatte saa blive i den Retning, som den højtærede Minister nævnte: en Udvikling af Personligheden, en Dygtiggørelse i de Specialiteter, der maatte ligge bedst for vedkommende, i det hele taget en Udvik-